

ванието Българско Дружество отъ Червения Кръсть и му изработиха устава, които Княжеското правителство одобрява и прѣводъ отъ който имамъ честъ да припратя при настоящето.

Като ви извѣстявамъ за учрѣдяването на това филантропическо дѣло, което международний комитетъ на Червения Кръсть съ писмото си отъ 10 Майй (28 Априлий) 1884 г. благоволи да извика съ всичкитѣ си желанія, ида да Ви помоя, не ще ли имате добрината да направите нужднитѣ постѣпки, щото това дружество, което при това е народно, да се припознае както прилича.

Благоволете да приемете, Г-не Прѣдсѣдателю, изражението на високото ми уважение.

(подп.) Цановъ.

Това съобщение породи размѣната на една прѣписка, която още не бѣше се свършила, когато на 6/18 Септемврий избухна Пловдивското въстание, вслѣдствие на което веднага взеха да ставатъ военни приготовления както въ България, сѣщо и въ съсѣднитѣ страни.

Това обстоятелство направи неотложни висящитѣ прѣговори, за да може, ако би избухнало война, Българското Дружество отъ Червения Кръсть да се възползува отъ международнитѣ сношения, които тѣ желае да завърже. Заради това, на 12/24 Септемврий ние направихме внимателни къмъ това заинтересуванитѣ и получихме увѣрения, че нищо не бърка да се припознае официално Българското Дружество отъ международний комитетъ.

Испълняваме си прочее длъжността, като се обираме къмъ Васъ, Господа, съ настоящия циркуляръ. Нѣма съмнѣние, че Вие ще бѣдите щастливи, като насъ, да мислите, че съ появяването на новото Дружество, всѣкоя отъ държавитѣ на Балканский Полуостровъ има сега приготвени хора, които да тичатъ подиръ раненитѣ войници да облѣкчаватъ тѣх-

нитѣ страдания ако би, Боже не дай, да се заплѣтѣтъ кървави борби въ тѣхнитѣ земи.

Дружеството което ви днесъ прѣдставяме, е единственното дружество, съ което ние влѣзохме въ сношение за България. То е достойно за всѣко довѣрие и ние сме увѣрени, че ако би за извършване своето милосърдно дѣло, то да усѣти нуждата да поиска помощъ, дружествата на Червения Кръсть отъ неутралнитѣ земи ще се притекѣтъ веднага да му подадѣтъ рѣка, както имъ прави благородното знаме една длъжностъ.

Неговий комитетъ състои отъ Н. В. Г-на Климента, **предсѣдателъ**, Г-да: Д-ръ П. Минчовичъ, **подпрѣдсѣдателъ**, Д. Каранфиловичъ, **дѣловодителъ**, Белизаръ Якововъ, **кассиеръ**, Д-ръ Д. Моловъ, Д-ръ Шишмановъ, Д-ръ Д. Калевичъ и И. А. Ковачевъ **членове**.

Колкото до Устава му, ние скоро ще обнародваме прѣвода му въ „Bulletin international“

Благоволете, Господа, да имате добрината да ни увѣдомите за приеманито настоящия циркуляръ и приемете увѣрението въ нашето отлично уважение.

За международний комитетъ на Червения Кръсть.

(подп.) Предсѣдателъ: Ж. Муание

(подп.) Секретаръ: Ж. Адоръ.

(Държ. Вѣстникъ, 2-ий Ноемвр. 1885, № 109).

Извѣнмѣрната и опитана добрина на прѣдсѣдателя на международния комитетъ направи щото нашето дружество да се припознае отъ всичкитѣ други по свѣта еднородни дружества.

Като очакваше настоятелството да се отзоватъ отъ провинцията съ извѣстия, че сѣж се положили на сѣкъдѣ вече потребнитѣ грижи за устрояване клонове и събиране помощи, готвеше се само да се обзаведе съ потребнитѣ му книжа — на-